

XXII

В Езерото на еротичните мечти, край неговия бряг с обширни ливади на заден план, в добре оборудвана и по мнението на Прот необичайно оформена яхта, Ава и Прот получиха своята «каюта».

Ава се спря:

– *Ето, това е!*

Прот с интерес разгледа помещението за приятни нощни срещи. През откренатата врата се носеше лека димна мъгла. Доста необичайна «бърлога», предназначена за любовни срещи, се разкри пред очите му. В помещението с дължина над пет метра се рееше голям матрак, към който се запъти Ава и пред който се спря, докато разменяха игриви погледи. След това бавно седна на него, излегна се по гръб и с подчертана наслада вдъхна приятния ароматичен дим.

– *Ухххх* – издиша тя, – *този аромат ми допада!*

– И на мен ми харесва – потвърди пред нея Прот, докато възбуждащо се приближаваше. След като стисна предложената му ръка, той обгърна приятното ѝ тяло в любовна прегръдка и се спусна до нея на матрака.

– Хубаво е с теб, Ава – прошепна ѝ той, докато галеше красивата ѝ шия.

– *Да* – отвърна му тя, – *и на мен също ми е приятно с теб. Обичам да получавам нежност.*

Прот я прегърна още по-силно, а след кратко милване на целуване отново я спусна назад на матрака и се качи на колене.

– Какво, цялото това помещение холографски дисплей ли е?

Появяващите се, отначало прозрачни, картини

край матрака се сгъстяваха, чак докато накрая не дадоха ясно изображение на ливада, потънала във възбуждащото спокойствие на лятната нощ.

– *Хмм!* – Ава тайнствено се усмихна. – *Вероятно е и нещо повече от помещение за холографски картини. Всички желания се реализират в него.*

Прот, в очакване, я погледна. Ясно е, че само заради холографските картини нямаше да го доведе на това място. Иначе, не схвана съвсем нейния отговор, но можа да забележи тайнствено обещаващия оттенък в гласа ѝ, и то доста добре.

– *Тук...* – Ава предано го погледна в очите. Известно време още го гледаше закачливо, а след това издаде «хм» и се излегна по гръб. – *По-късно.*

Очевидно размисли.

– *Приятно е с теб* – продължи тя, – *говори ми за себе си, нещо, каквото и да е, с удоволствие ще те слушам.*

– За себе си? – прекъснатото продължение още повече възбуди нетърпеливо любопитство у него. Обаче не биваше да ѝ откаже разговор.

С галещи целувки пое от бузите до ушите ѝ, зашепна ѝ за своите чувства при първата им среща и със смях разкри смесените си чувства при срещата със своите другари.

– Не знам какво бих направил с теб.

В отговор Ава закачливо се изкикоти и тяхното бърбрене премина в света на взаимното сближаване, чак докато Прот не усети по-силна реакция от тялото ѝ на неговите галещи ръце. Бавно я съблече, след това и себе си...

Ава се надигна на колене и го покани да направи като нея. Прот я последва. Приближи се непосредствено

до нея и когато коленичили се погледнаха в очите, тя го хвана за ръцете и каза:

– Целият свят на фантазиите ни се реализира в това помещение. Желанията, чувствата и замислите ни веднага се превръщат в реалност. В общо преживяване можем да се наслаждаваме на радост, щом заживеем в световите на своята фантазия.

– Как? – Прот похотливо гледаше пълзенето на месестото ѝ езиче по пълните ѝ овлажнени устни. В него изкипя желание за страстна целувка. Тогава изображението на неговото лице започна да се отделя от него и да се придвижва към Ава, докосвайки устните ѝ. Обаче, въпреки че това беше само прозрачно изображение в пространството, всяко негово докосване той почувства като свое.

Устните на Ава с топлотата си събудиха у него желание за още по-силна и страстна целувка, когато от нея започна да се отделя нейното изображение. Забеляза как самият той и Ава изчезваха. Все по-малко бяха видими. Вместо тях оставаха само техните изображения, прозрачни, но все по-плътни, чак докато не почувстваха своите собствени същества именно в своите изображения.

Пред тях двамата бяха техните изображения – неговото и на Ава – от плът и кръв.

– В света на своята фантазия сме, Прот! – проговори Ава от своето изображение.

Очите ѝ игриво блестяха. Ту съблазнително се отдръпваше, ту се предаваше на неговия порив от страстни целувки.

След това с предизвикателен смях го насърчи, като същевременно започна да се отдръпва. Приблужи се към нея, за да я хване. Тогава почувства как краката

му крачат към прозрачните стени на това необикновено любовно гнездо и вече можеха да изтичат по ливадата. Смуцаваха го само мислите за неговото съществуване в това пространство, защото не можеше да различи кое е той с цялото си живо тяло и кое – само видимо изображение, чрез което действат всичките му сетива. Възможността за реално наслаждение в собствения фантазиен свят беше нещо съвсем ново за него.

– Ела – Ава го погледна с укор. – *Нека ни бъде хубаво. Не допускай съмнения за нашия свят на преживяванията. Отхвърли грижите и всички страхове, всичко ще мине много бързо. След това телата ни отново ще се обединят със съзнанието, както си свикнал,* – и с примамливо очакване отново се впусна в бяг.

Прот се затича след нея.

– *Хубаво е, нали?*

Косите на Ава се развяха при тичането. В главата на Прот се въртяха мисли за картини на развята на вятъра грива на кобила, като заедно с това силно се събуждаше чувството за нагон на жребец, чак докато желанието му не извика гласа му с цвилещ призвук.

Като се озърна, Ава се засмя. И от нейното гърло излезе също такъв цвилещ звук.

С устни докосна раменете ѝ, погали я по врата и с безпокойство поглеждаше към дългите ѝ коси, които прерастваха в гъста грива на кобила.

– Какво, ставаме гривести коне? – възкликна той при промяната на ходилата му в копита.

Тялото на Ава придобиваше облика на красива млада кобилка. Стъпила на четирите си крака, радостно изцвили, и прекрасната двойка гривести коне запрепуска през вълнистата затревена околност, обрасла с храсталак и малки горски островчета.

Кипящ от енергията на гривестия жребец, Прот с все по-силен галоп препускате след Ава и хапеше шията и гривата на кобилката, чак докато не накара гривестата кобилка да изцвили също толкова разпалено.

Техният галоп ставаше все по-бърз, с все по-дълги скокове на двете разпалени мускулести тела и с пориви на хлъзгаво притискане, докато кобилката не изцвили от полова възбуда при вида на все по-похотливия поглед на нейния жребец, препълнен от страстно желание за съвкупление. Всяко тяхно движение беше взаимно съгласувано във всяко отношение. Движен от разпалваща страст, той я ухапа за дългия, изпотен от препускане врат и се качи върху нея. Обхвана я под себе си, после пак се спусна от нея на земята и отново запрепуска непосредствено до нея, като същевременно кобилката с погледите си възбуждаше страстното му желание за нейното разгорещено тяло и женствеността ѝ.

При плътния допир усещаше напрегането на нейните мускули. Нейната силна реакция на кобила по време на препускането през обширните равнини разпали половата му страст и напрегна мускулите му. Жребецът се качи върху кобилката с галещи удари на копитата по врата и бедрата ѝ, отново се спусна, препускайки до нея и любовно я хапеше за гривата и по плещите, чак докато не стигнаха с прегретите си мускули и изпотени тела на върха на полегат хълм. Кобилката се спря. Мощно се изправи на задните си крака, за да се спусне след това на четири крака, и се отдаде на жребеца с взаимна дива животинска похот.